

ρόλου ἐν Ἱταλίᾳ διατρίβοντος — «ἀπέστειλεν Εἰρήνη Κωνσταντίνον Σακελλάριον, καὶ Μάμαλον Πορμικήριον πρὸς Κάρολον, Ρῆγα τῶν Φραγκῶν, ὅπως τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, Ἐρυνθρὰ λεγο μένην, νυμφεύσῃ τῷ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, τῷ νίῳ αὐτῆς» — ὡς λέγει ὁ χρονογράφος. Ἐπειδὴ δὲ ὃ μὲν νυμφίος ἦν ἐνδεκαέτης, ἡ δὲ νύμφη δκταέτις, παρέμεινε αὕτη παρὰ τῷ πατρὶ, ἡ δὲ Εἰρήνη — «γενομένης συμφωνίας καὶ δρκῶν μεταξὺ ἀλλήλων, κατέλιπεν Ἐλισσαῖον τὸν Εὐνοῦχον καὶ Νοτάριον πρὸς τὸ διδάξαι αὐτὴν τά τε τῶν Γραικῶν γράμματα, καὶ τὴν γῆδοσσαν καὶ παιδεῦσαι αὐτὴν τὰ ἥψη τῆς Ρωμαίων Βασιλείας» — Θεοφ. Σ. 705.

Λίαν ἐνδιαφέρουσα ἔστιν ἡ ἐντὸς διλύγων ἐτῶν δευτέρᾳ αὕτῃ ἀπόπειρα συρούκεσίον συνδέοντος τὸ ἡμετέρον πρὸς τὸ φραγκικὸν Βασίλειον, ταύτην δὲ ἐπικοινώθησεν ἀργότερον τοῖη, ἐν παραδοξοτέρᾳ, ἡ τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ τὸν Καρόλον μετὰ τῆς Εἰρήνης. Λίσ ἀγαφέρει τὰ περὶ τοῦ ἀλλοκότου τούτου δεσμοῦ ὁ Θεοφάνης, λέγων δι τὸν Κάρολος μελετίσας καὶ ἀρχάς ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Σικελίας — «μετεβλήθη, ζευχθῆται μᾶλλον Εἰρήνη βουληθείς, Πρόσθεις εἰς τοῦτο πέμψας τῷ ἐπίοντι χρόνῳ» — καὶ κατωτέρῳ — «ἔφθασαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ Καρόλον ἀποκρεσάριοι καὶ τὸν Πάλα Λέοντος πρὸς τὴν Εἰρήνην, αἴτοι μεροὶ ζευχθῆναι αὐτὴν τῷ Καρόλῳ πρὸς γάμον, καὶ ἐνῶσαι τὰ ἑψα καὶ τὰ ἐσπέρια, ἵνις ὑπίκουοσεν ἄν, εἰ μὴ Ἀέτιος οὗτος, δὲ πολλάκις ρηθείς, ἐκάλυσε παραδυναστεύων, καὶ τὸ Κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν σφετεριζόμενος». — Σελ. 737. Ἐπικυρώνται δὲ ταῦτα ὑπὸ τε τοῦ Κεδροηροῦ καὶ τοῦ Ζωναρᾶ.

Οἱ γεώτεροι ἴστορικοι θεωροῦσι τὸ σχέδιον μυθῶδες, ἀλλ᾽ ἀδίκως, τομίζομεν. Ἀληθές ἔστιν δι τὸν οὐδόλως ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν δυτικῶν χρονογράφων, οἵτινες ἐν τούτοις μημονεύοντοι τῆς κατὰ τὸ 802 σταλείσης πρεσβείας εἰς Βυζάντιον, ἀλλ᾽ ἐπαρκῶς ἐξηγεῖ τὴν σιγὴν ταύτην ἡ ἀποτυχία τῆς διαπλαγματεύσεως, γνωρίζομεν δὲ δι τοῦ αἱ σχέσεις τῆς ἡμετέρας Αὐλῆς μετὰ τῆς φραγκῆς δυναστείας ἵσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνεχεῖς. Οἶον στάδιον διὰ τὸν περὶ τὴν ἴστορίαν φιλοσοφοῦντας! Ἐάν ἐτελεῖτο ὁ διὰ τε τὴν ἡμετέραν θρησκείαν καὶ τὴν ἐθνότητα διέθριος ἐκείνος δεσμός, αἱ τύχαι τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τὸν ἐπακοινωθήσαντας αἰῶνας ἥθελον πιθανῶς παρίστασθαι πρὸς ἡμῶν σήμερον ὑπὸ διάφορον ὅλως μορφήν. Ὅπηρξεν ἐπομέρως ὑπὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην σωτηρία ἡ ἀντίστασις τοῦ Εὐνούχου Ἀετίου, ὃστις ἰδιοτελῶς τότε σκευωρῶν, καθώρισε τὰς τύχας διοκλήσων λαῶν.

Ἄλλ᾽ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν μημονείαν τῆς Ἐρυνθροῦ, ἡ Ροτρούδης, μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου ΣΤ', ἵνις διελνθῆ καὶ αὕτη, ὡς αἱ δύο προμηθησέσθαι. Ψηφισθείσης, πρὸιν ἦτι ἡβάσω-

σιν οἱ γεαροὶ νυμφίοι, ὑπὸ τῆς Ζ' Συνόδου τῆς ἀναστηλώσεως τῶν εἰκόνων καὶ τοῦ Καρόλου, οὐ μόνον ἀρνηθέντος τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν Πάπαν ἐκθύμιως ἑποστηρίξαντος, δοτις ἀπέβαλλε τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Πρακτικοῦ ἐνόσφερ ἐμερον ἐκκρεμεῖς αἱ βαρύταται αὐτοῦ ἀπαντήσεις, ἡ μερὶς τῶν μετρίων μεταρρυθμιστῶν ἀπήγιησε τὴν διάλυσιν τῶν πρὸς τὸν Φραγκον οὐχέσεων, καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν πατροπαράδοτον τοῦ Κράτους πολιτικήν. Συνεπείδη δὲ τούτον — «λύσασα ἡ Βασίλισσα Εἰρήνη τὴν πρὸς τὸν Φραγκον οὐναλλαγήν, ἀπέλυσε Θεοφάνην τὸν Πρωτοσπαθάριον καὶ ἤγαγε κόρην ἐκ τῶν Ἀρμενιακῶν, δύναμιτι Μαρίαν ἀπὸ Ἀμυνας, καὶ ἔζευξεν αὐτὴν Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ νίῳ αὐτῆς, πολλὰ λυπούμενον αὐτοῦ, καὶ μὴ θέλοντος, διὰ τὴν πρὸς τὸν Κάρολον θυγατέρα, τοῦ Αίγας τῶν Φραγκων, σχέσιν, ἢν εἴχε προμηθευτευσάμενος. Καὶ ἐπετέλεσαν τὸν γάμον αὐτοῦ μητρὶ Νοεμβρίῳ». — Θεοφ. Σελ. 718.

Ἡ πίστις τοῦ γεαροῦ Ἀρακτος, δοτις ἥγε τότε τὸ 18ον ἔτος, πρὸς τὴν Γαλάτιδα μηηστῆρην αὐτοῦ, ἄγοναν τὸ 15ον, ἔχει τι τὸ κατανοητικόν, καθόδον οὐδεμία προσωπικὴ μεταξὺ αὐτῶν ἀναφέρεται συνάφεια, ἐγνώσις δὲ αὐτὴν μόνον ἐκ περιγραφῶν καὶ εἰκόνων. Περὶ ἀλληλογραφίας οὐδὲν λέγομεν, καθόδον ὑποθέτομεν αὐτὴν μὴ συνάδουσαν πρὸς τὴν αὐτηρότητα τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἄλλως, οἶον ἥθελεν εἶναι τὸ ὑψιστον αὐτῆς ἐνδιαφέρον. Φανταζόμενα τὴν γεαρὰν Ἡγεμονίδα ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἐλισσαίου γράφουσαν, καὶ παρεσάγονταν λάθος τονφεράς τινας Γαλατικὰς ἐκφράσεις ὑπὸ τὸν πομπώδη φόρτον τῆς βυζαντινῆς φρασεολογίας. Ποῦ δὲ ἡ κώνις σήμερον τῆς κομητῆς βασιλόπαιδος καὶ τοῦ σφριγῶντος μηηστῆρος; Οὐδέπερ ἀπόλληται, λέγοντας οἱ φυσιολόγοι, ὃστε ὑπάρχει ἀκόμη, ἀλλὰ ποῦ καὶ ὑπὸ ποίαν μορφήν; Ἰδοὺ εὐρὺ διὰ τὸν διεριζοπόλους ζήτημα!

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ

ΟΡΙΣΜΟΙ ΤΕΧΝΗΣ

Ἐργον τέχνης εἰνε τεμάχιον φύσεως δρώμενον ὑπὸ τὸ πρόσωπα μᾶς ίδιοσυγκρασίας

ΖΩΛΑ

Ἡ τέχνη εἰς οὐδεμίαν ἀνήκει χώραν κατάγεται ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ.

ΜΙΧΑΗΛ ἈΓΓΕΛΟΣ

Οσφι μεγαλοπρεπέστερα εἰνε ἡ φύσις, τόσφι ἀπλουστέρα πρέπει νὰ εἰνε ἡ τέχνη, ἡ ἀντιγράφουσα αὐτὴν.

κ.

